

ziekte van Lyme

Kaj Alexander

Ziekte van Lyme

5^e druk, uitgebracht januari 2019

De ziekte van Lyme is een snel groeiend medisch probleem.
Informatie hierover ontbreekt of is tegenstrijdig.
Help uzelf met deze informatie en help een ander.
Help met het verspreiden van het woord over de ziekte van Lyme.

Het kopiëren en distribueren van dit boek of delen van de tekst in dit boek is toegestaan met duidelijke bronvermelding.

Voor antwoord op vragen kunt u contact opnemen met Kaj Alexander via het e-mailadres: herstartjegezondheid@outlook.com of via het contactformulier op www.tekenbeetziektevanlyme.nl

© 2018-2019 Kaj Alexander

Dit boek wil ik opdragen

aan alle mensen die zich al jaren ziek voelen.
Ziek door de ziekte van Lyme. Een onderschat medisch
probleem, genegeerd door de reguliere geneeskunde.

Meer en meer onderzoek toont aan: de ziekte van Lyme
kan vele chronische ziektebeelden en klachten veroorzaken.
Diagnosetesten zijn onbetrouwbaar en mensen blijven ziek.

Terwijl de ziekte van Lyme met de juiste aanpak
succesvol is te behandelen en genezen

Dit boek is voor u.

“Moet ik hier mee leren leven?”

“Hoort dit bij mijn leeftijd?”

“Het bloedonderzoek is negatief, dus goed...
Ben ik dan gezond? Is er niet iets mis met mij?
Zit het dan tussen mijn oren?”

“Heb ik dan misschien last van een burn-out...?”

“ Moet ik dus een afspraak maken
met een psycholoog...?”

“Stel ik me aan?”

“Het lijkt alsof ik steeds wat anders heb.”

Inhoudsopgave

<u>Geschiedenis ziekte van lyme</u>	<u>pag. 5</u>
<u>De medische discussie lyme</u>	<u>pag. 12</u>
<u>Mijn lyme verhaal</u>	<u>pag. 17</u>
<u>Ziekte van Lyme symptomen</u>	<u>pag. 26</u>
<u>Diagnose en testen</u>	<u>pag. 39</u>
<u>Lyme zelf-test</u>	<u>pag. 44</u>
<u>Beschikbare behandelingen</u>	<u>pag. 47</u>
<u>Co-infecties van de ziekte van Lyme</u>	<u>pag. 48</u>
<u>De ubermix supplementen tegen lyme</u>	<u>pag. 55</u>
<u>Mijn praktijk: Herstel je gezondheid</u>	<u>pag. 62</u>
<u>Het gevaar van synthetische vitamines</u>	<u>pag. 83</u>
<u>Gsm/wifi en de ziekte van Lyme</u>	<u>pag. 92</u>
<u>Het Epstein-barrvirus</u>	<u>pag. 103</u>
<u>Candida</u>	<u>pag. 110</u>
<u>Mirco-organismen en immuunsysteemverstoorders</u>	<u>pag. 121</u>
<u>Het probleem van de overbelaste lever</u>	<u>pag. 126</u>
<u>Levensstijl richtlijnen bij lyme</u>	<u>pag. 131</u>
<u>Promotie waterfilter en orgonite healing disc</u>	<u>pag. 150</u>

Geschiedenis ziekte van Lyme

Mijn naam is Kaj Alexander, therapeut en waarheidszoeker. Steeds meer mensen zijn chronisch ziek door de ziekte van Lyme, het merendeel van deze mensen is dit zonder het te weten. Want ze zijn afhankelijk van onbetrouwbare diagnosemethoden en een medische gemeenschap die verdeeld is of chronische ziekte van Lyme überhaupt bestaat. Over de ziekte van Lyme, waar ik zelf 10 jaar aan heb geleden, zult u in dit boek alles leren. Over welke chronische gezondheidsklachten deze bijzondere ziekte kan veroorzaken en hoe ervan te genezen.

Overzicht & Geschiedenis van de ziekte van Lyme

In 1975, deed er zich in Lyme, Connecticut en de omliggende gemeenten een mysterieuze ziekte voor die artritis veroorzaakte bij kinderen. Men stelde vast dat deze ziekte een verband had met tekenbeten. In 1981 isoleerde een onderzoeker, genaamd Dr. Willy Burgdorfer samen met zijn collega's de microbiële boosdoener, een kurkentrekkerachtige bacterie met de naam *Borrelia burgdorferi* (naar Dr. Burgdorfer).

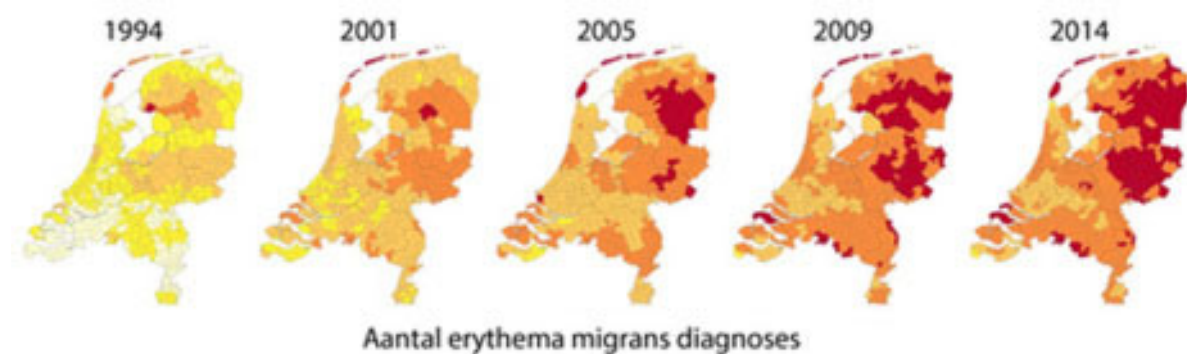
Dr. Burgdorfer merkte op dat de symptomen van deze nieuwe ziekte erg leken op een door teken veroorzaakte aandoening die al lang bekend was in Europa, erythema migrans (EM) genaamd, omwille van de ermee gepaard gaande huiduitslag die vertrekt vanuit de tekenbeet.

Zowel in Noord-Amerika als in Europa rapporteren artsen al lange tijd ziekten die gepaard gaan met een zich verspreidende huiduitslag rondom tekenbeten (gedurende meer dan 100 jaar), maar omdat ze geen doeltreffende behandelopties hadden en omdat de ziekte mensen wel verzwakte maar niet levensbedreigend was, werd er nooit veel aandacht besteed aan ziekten die door teken veroorzaakt werden.

Er is sinds toen niet veel veranderd in de medische wereld. Aangezien de ziekte van Lyme moeilijk vast te stellen en te behandelen is en slechts zelden levensbedreigend is, sluiten vele artsen er vandaag hun ogen voor. Wat echter wel veranderd is, is het publiek bewustzijn. Mensen kennen de ziekte van Lyme niet alleen, maar er is ook meer publieke interesse in het onderwerp dan ooit tevoren. Leven met een chronische verzwakkende ziekte is niet langer aanvaardbaar en mensen willen oplossingen.

Omdat de medische wereld geen belang hecht aan dit onderwerp, wenden mensen zich tot het internet voor informatie. En hoewel het internet een geweldige informatiebron kan zijn, is er ook veel misinformatie over wat de ziekte van Lyme eigenlijk inhoudt. De ziekte van Lyme is geen paniek veroorzakende epidemie zoals het ebolavirus. *Borrelia burgdorferi*, de microbe die de ziekte van Lyme veroorzaakt, is een heimelijke microbe die het leven van mensen sluipend en chronisch ellendig maakt, en dit vaak hun hele leven lang. Ze is zelden onmiddellijk dodelijk. Haar enige doel is om een levenscyclusfase te voltooien in haar gastheer en dan op de volgende teek te springen die voorbijkomt. Bij haar natuurlijke gastheer, de witvoetmuis, voltooit ze een levenscyclus bijna zonder zichtbare schade aan de gastheer toe te brengen. Wel nemen de gevallen van EM en dus ook de ziekte van Lyme in zorgwekkend snel tempo toe.

Wist u dat?

- Borrelia infecteert mensen al een hele lange tijd. In 2011, werd een 5300 jaar oud stoffelijk overschot van een mens opgegraven op een gletsjer in de Italiaanse Alpen; een autopsie gaf de aanwezigheid van borrelia burgdorferi in zijn weefsel aan.
- Door verstoring van het leefmilieu en het toegenomen reizen, stijgt wereldwijd de hoeveelheid ziekten die door teken veroorzaakt wordt. Maar het is moeilijk te bepalen hoeveel daarvan het resultaat is van toegenomen bewustzijn over de toename van het aantal ziektegevallen.
- Omdat de ziekte van Lyme moeilijk te diagnosticeren en bepalen is, heeft geen enkele organisatie een idee hoeveel mensen er wereldwijd aan lijden.

Hoe infecties met de ziekte van Lyme werken

Borrelia kan zich aanpassen aan verschillende natuurlijke gastheren en mensen zijn hierbij een van de meest voorkomende. Wanneer borrelia de bloedstroom binnendringt door een tekenbeet, herkent het immuunsysteem dit onmiddellijk en reageert het er agressief op. De microbe heeft echter niet de intentie om de gastheer te overweldigen met een catastrofale infectie.

De insluipende microbe, borrelia, gaat snel uit de bloedstroom en maakt gebruik van zijn kurkentrekkervorm om diep in het weefsel binnen te dringen. Collageen is de voornaamste voedingsstof die borrelia nodig heeft om te kunnen overleven, dus de microbe heeft een voorkeur voor collageenrijke weefsels, zoals de gewrichten, hersenen, spieren (met name de hartspier), de ogen en de huid. De meeste symptomen ontstaan in deze gebieden.

Dit heimelijke gedrag stelt borrelia in staat om niet op te vallen tussen alle andere microben in het lichaam. Als de immuunfunctie krachtig is, dan is de relatie tussen de gastheer en de microbe evenwichtig en veroorzaakt borrelia geen symptomen. Wanneer de immuunfunctie echter niet ideaal is, dan ontstaat er een getouwtrek tussen de microbe en het immuunsysteem. Wat interessant is, is dat de microbe in staat is om deze krachtmeting in haar voordeel te gebruiken. Het geeft een rechtstreekse stimulans aan de chemische boodschappers van het immuunsysteem die cytokinen genoemd worden.

Het stimuleren van cytokinen veroorzaakt ontsteking, wat ervoor zorgt dat het weefsel afbreekt en dat collageenrijke voedingsstoffen vrijgegeven worden. Dit is heel erg in het voordeel van de microbe, die de ultieme opportunist is en zich beweegt naar plaatsen met een ontstekingsreactie in het lichaam, zoals gewrichten met artritis.

De intensiteit van de symptomen van een persoon wordt grotendeels bepaald door de intensiteit van de reactie van het immuunsysteem, ten opzichte van de concentratie van aanwezige microben. Met andere woorden: de meeste symptomen die geassocieerd worden met de ziekte van Lyme worden veroorzaakt door de reactie van het immuunsysteem en niet door de bacterie zelf. Dit betekent dat er geen hoge concentratie van microben noodzakelijk is om u heel ziek te voelen. Het feit dat er een lage concentratie van microben is, is een van de redenen waarom de ziekte van Lyme zo moeilijk correct vast te stellen is.

Deze strategie verschilt heel erg van die van een microbe zoals streptokokken, de microbe die gewoonlijk long- of keelontsteking veroorzaakt. Deze agressieve microbe slaagt in haar opzet door de gastheer te overweldigen met infectie. Door haar snelle groeiratio, is een conventionele antibioticakuur heel doeltreffend om dit soort van microbe onder controle te krijgen. In tegenstelling hiermee kent borrelia een trage groei en die is niet afhankelijk van het overweldigen van de gastheer. Deze microbe reageert dan ook niet goed op een behandeling met conventionele antibiotica, in de meeste gevallen maakt antibiotica de ziekte juist erger.

Wist u dat?

Gedurende de eerste twee weken na een tekenbeet, kan een behandeling met antibiotica nog helpen om de microben te verwijderen voor ze de kans krijgen om de bloedstroom te verlaten en diep in het weefsel door te dringen. Een behandeling met antibiotica zal echter niet alle microben elimineren. Het helpt alleen om het immuunsysteem de overhand te geven. Nadat de microben zich verspreid hebben in de weefsels, is de kans kleiner dat antibiotica de infectie zullen kunnen uitroeien. Naast het feit dat het diep kan doordringen in de weefsels, heeft borrelia ook de mogelijkheid om zijn kurkentrekkervorm af te werpen en in de cellen (intracellulair) te leven (net zoals virussen), waar het goed beschermd is tegen een behandeling met antibiotica.

En als de microbe echt hard aangepakt wordt met verschillende antibiotica, zal de borrelia juist agressiever gaan groeien. Ook kan ze een beschermende cyste vormen en slapend blijven tot de antibiotica al lang weg zijn. Na het initiële getouwtrek met de eerste verdedigingslinie van het immuunsysteem, neemt de secundaire verdediging het over en produceert deze antilichamen om de microben te vernietigen. De microbe beschikt ook over doeltreffende ontwijkingsmechanismen tegen deze verdediging, maar een gezond immuunsysteem wint gewoonlijk uiteindelijk en de microbe wordt volledig onderdrukt. Tegen deze tijd en als alles volgens het plan van de natuur verloopt, zullen sommige borrelia's al ontsnapt zijn via een nieuwe tekenbeet en zal hun missie voor zelfbehoud geslaagd zijn en de levenscyclus compleet zijn.

Maar als u besmet wordt terwijl uw immuunsysteem verzwakt is, zal het touwtrekken nooit ophouden. Een chronische lichte infectie wordt een normale toestand en het immuunsysteem herstelt nooit volledig. Wanneer dit niet aangepakt wordt, zal er een chronische ellende ontstaan die levenslang kan aanslepen. De sleutel om te vermijden dat de ziekte van Lyme geen chronische toestand wordt, is om te zorgen voor een sterk immuunsysteem. Mensen met een gezond immuunsysteem hebben gewoonlijk minimale symptomen bij de initiële infectie en ontwikkelen nooit een chronische ziekte.

Conclusie

- Borrelia de veroorzaker van de ziekte van Lyme is een microbe die zich aan veel verschillende gastheren kan aanpassen en zich verspreidt via verschillende tekensoorten.
- Teken hebben een bloedmaaltijd nodig tijdens elk van de drie stadia (nimf, larve, volwassene). Borrelia kan doorgegeven worden tijdens elk van deze stadia, maar overdracht tijdens het larvenstadium komt het meest voor bij mensen, aangezien teken in dit stadium zeer klein zijn.
- Nieuwe infecties komen het meest voor in de lente en aan het begin van de zomer.
- Symptomen worden voornamelijk veroorzaakt door een reactie van het immuunsysteem (ontstekingscytokinen) en niet door de bacterie zelf. Borrelia heeft geen genen die coderen voor gifstoffen die de gastheer kunnen schaden.
- Borrelia is niet afhankelijk van het overweldigen van de gastheer met een infectie; er kan een significante ziekte ontstaan door lage concentraties van microben.
- De ziekte van Lyme wordt vaak opgedeeld in drie stadia: vroeg lokaal, vroeg verspreid en laat verspreid, maar het verschil tussen de laatste twee stadia is vaak arbitrair.
- Bij de ziekte van Lyme kan het nuttiger zijn om het onderscheid te maken tussen de initiële ontsteking die geassocieerd is met een acute tekenbeet en chronische ziekte van Lyme. Hoe langer een persoon symptomen heeft van de ziekte van Lyme, hoe moeilijker het herstelproces gewoonlijk verloopt.
- Als de ziekte van Lyme chronisch wordt, dan kan dit u ellende bezorgen die zonder adequate behandeling levenslang aanhoudt en uw levensjaren en levenskwaliteit behoorlijk kan schaden, maar het is onwaarschijnlijk dat u ervan op korte termijn zult sterven.